

Arrest

nr. 247 930 van 21 januari 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DE DECKER
Prinses Joséphine Charlottelaan 71
9100 SINT-NIKLAAS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 25 september 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 augustus 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 23 oktober 2020 met referentienummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 december 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 januari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. DUCHEZ, die *loco* advocaat B. DE DECKER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster die volgens haar verklaringen België binnenkwam op 4 februari 2020, verklaart er zich op 13 februari 2020 vluchteling.

1.2. Op 25 augustus 2020 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoekster werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart dat u geboren bent op 7 juli 1993 in Jaffna en dat u de Sri Lankaanse nationaliteit heeft. U bent Tamil van afkomst en hindoe van geloof. In 2012 behaalde u uw advanced level. Hierna bleef u thuis waar u tv keek en handwerkjes maakte. U kon overleven dankzij de financiële steun van uw vader. Ongeveer twaalf jaar geleden verliet uw halfbroer T.S. (CGVS: X, OVX) Sri Lanka. Hij werd in België erkend als vluchteling op 18 maart 2008. Uw vader zag zich in 2009 ook gedwongen om Sri Lanka te verlaten. Hij werd namelijk gevraagd door de LTTE om goederen voor hen te vervoeren. Omdat uw vader dit niet wou heeft hij Sri Lanka verlaten. Hij verbleef eerst op een voor u onbekende plaats, maar de laatste vijf of zes jaar verblijft hij in Londen.

In 2016 of 2017 gooide een onbekende persoon stenen en flessen naar uw huis. U diende klacht in bij de politie, maar de dader werd niet gevonden. U heeft tevens geen vermoeden wie de dader zou kunnen zijn.

Uw tweelingzus S.S. (CGVS: X, OV: X) verliet Sri Lanka op 16 april 2019 aan de hand van een visum dat ze verkreeg via jullie halfbroer in België. Ze was van plan om terug te reizen naar Sri Lanka maar omwille van de problemen die u kende in Sri Lanka besloot ze op 24 mei 2019 een verzoek om internationale bescherming in België in te dienen. Ze verklaarde niet terug te kunnen keren omwille van de problemen met de Aava-groep, de banden van uw vader met de LTTE en de problemen met jullie tante die uw familie de schuld gaf van de zelfmoord van haar zoon. Op 8 januari 2020 werd haar een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus betekend. Er kon immers geen geloof gehecht worden aan haar verklaringen betreffende de problemen met de Aava-groep, uw tante of de banden van uw vader met de LTTE. Uw zus ging in beroep tegen deze beslissing, maar de RvV bevestigde de appreciatie van het CGVS in het arrest van 30 juni 2020.

Na het vertrek van uw zus kreeg u problemen met de Aava-groep. Zij kwamen namelijk op 1 mei 2019 jullie huis binnen en stalen juwelen waarna ze het huis weer verlieten. Omdat de Aava-groep doorgaans mensen dood, besloten jullie geen klacht in te dienen om de Aava-groep niet voor het hoofd te stoten. Op 27 mei 2019 viel de Aava-groep voor een tweede keer jullie huis aan. Deze keer probeerden ze zich te misdragen met u, maar voor ze hierin slaagden, duwde uw moeder u weg waardoor u kon ontsnappen. U liep naar het huis van uw buren en u maakte zodanig veel lawaai dat de Aava-groep vertrok. De volgende dag ging u naar het huis van uw tante en een dag later reisde u naar Colombo. Intussen diende u deze keer wel een klacht in bij de politie. Ze maakten een verslag, maar hier is verder geen gevolg aan gegeven. In Sri Lanka had u ook problemen met uw schoonzus, de echtgenote van uw broer. Uw broer had namelijk zelfmoord gepleegd en zijn vrouw gaf u en uw familie hier de schuld van. Zij heeft altijd gezegd dat zij wraak zou nemen, dus u heeft een vermoeden dat zij achter de aanvallen van de Aava-groep zit.

U verbleef gedurende drie dagen in Colombo en verliet Sri Lanka uiteindelijk op 1 juni 2019 op legale wijze. U reisde alleen en kreeg van de smokkelaar telefonische instructies om het vliegtuig te nemen naar een voor u onbekende bestemming. U deed ergens een transit en reisde dan naar een onbekend land in Afrika waar u gedurende zes maanden in een hotel verbleef waarvan u de naam niet weet. Vervolgens moest u uw paspoort afgeven aan de smokkelaar en u reisde met hem verder met een ander paspoort naar België via een onbekende transit-plaats. U kwam aan in België op 4 februari 2020 en u diende er op 13 februari 2020 een verzoek om internationale bescherming in. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u kopieën van uw identiteitskaart en uw geboorteakte neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Voorts dient er te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt en dit omwille van onderstaande redenen.

Vooreerst wenst het CGVS op te merken dat op een verzoekster om internationale bescherming de verplichting rust om van bij aanvang van de procedure haar volle medewerking te verlenen bij het

verschaffen van informatie over haar verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan haar is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang en doorheen uw persoonlijk onderhoud herhaaldelijk uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS p. 2, 12) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

U geeft immers geen zicht op uw reisweg en –documenten. Zo kan uw vermeende reisweg niet overtuigen. U biedt immers onvoldoende details over uw reisweg, evenals over de documenten die u hierbij zou hebben gebruikt. U legt namelijk geen enkel bewijs neer van uw reisweg. U gaf nochtans aan tot twee maal toe het vliegtuig te hebben genomen, telkens met een transit, en in hotel te hebben verbleven (CGVS p.4-6). Desondanks kon u hier geen enkel bewijs van neerleggen (CGVS p.6). Ook van uw eigen paspoort dat u gebruikte om van Sri Lanka naar een verder onbekend Afrikaans land te reizen, kon u geen bewijs neerleggen, zelfs geen foto (CGVS p.6). Hierover verklaarde u stereotiep dat de smokkelaar uw paspoort in beslag nam, maar u kon niet verklaren waarom hij dit juist deed (CGVS p.5-6). Ook wat betreft het paspoort dat u gebruikte om van het Afrikaanse land naar België te reizen legde u geen bewijs neer. Op de naam Praveena na, kon u evenwel niets vertellen over dit paspoort (CGVS p.5). U wist zelfs niet welke nationaliteit u zou hebben gehad volgens dit paspoort (CGVS p.5). Het lijkt echter weinig waarschijnlijk dat u de Schengen-zone zou kunnen betreden zonder een grondige kennis van uw valse identiteit. Gezien uw gebrek aan documenten om uw reisweg te staven, ziet het CGVS zich geroepen om zich te baseren op uw verklaringen hieromtrent die evenwel allesbehalve kunnen overtuigen. Zo kon u wat betreft uw reisweg geen enkel wezenlijke detail geven. U slaagde er zo niet in om het land waarheen u reisde vanuit Sri Lanka te benoemen en u verwees hierbij zeer algemeen naar het continent Afrika (CGVS p.4). U verklaarde nochtans dat u deze reis alleen ondernam op basis van de instructies van de smokkelaar (CGVS p.4-5). U moet dus perfect in staat zijn om meer concrete informatie te geven wat betreft uw bestemming en uw transitland, in casu quod non (CGVS p.4). Ook wat betreft de periode van 6 maanden dat u in het onbekende Afrikaanse land verbleef kon u niets vertellen. Zo wist u geen enkele plaatsnaam, namen van restaurants of de naam van het hotel waar u een half jaar verbleef te benoemen (CGVS p.4-5). Ook uw bewering dat u gedurende zes maanden op een kamer leefde en u zichzelf enkel bezighield met uw gsm komt weinig overtuigend over (CGVS p.4). Dat u een gsm had versterkt bovendien de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen. Indien u immers over gsm beschikte, had u ook toegang tot de informatie om uw verblijfplaats op te zoeken. Hierdoor is het nog onwaarschijnlijker dat u noch het land, noch het hotel waar u zes maanden zou hebben verbleven kan benoemen. Ook over uw reis naar België kon u geen informatie geven. Zo wist u niet eens in welk land u moest overstappen (CGVS p.5). U heeft het CGVS dan ook geenszins kunnen overtuigen van uw beweerde reisweg. Geconfronteerd met deze vaststelling kwam u niet verder dan de bevestiging van uw eerder verklaring (CGVS p.6). Dat u moedwillig essentiële informatie tracht achter te houden van de Belgische asielinstanties ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen in ernstige mate.

Door uw absolute gebrek aan documenten of overtuigende verklaringen betreffende uw reisweg staat het moment waarop u effectief uw land zou hebben verlaten en het moment waarop u in België zou zijn aangekomen daarenboven geenszins vast. U liet het daarenboven na om enig bewijsmateriaal neer te leggen van uw verblijfplaatsen nadat u uw identiteitskaart bent gekomen op 21 mei 2010. Hoewel uit uw geboorteakte valt af te leiden dat de kopie werd aangevraagd op 17 augustus 2018 in Jaffna, bewijst deze kopie niet dat u ten tijde van deze aanvraag ook in Jaffna verbleef. Bovendien is het opmerkelijk dat u plotseling in 2018 een kopie van uw geboorteakte vroeg terwijl u beweert in deze periode steeds thuis te hebben verbleven en dat u enkel tv keek en handwerkjes maakte (CGVS p.9). Dat u in 2018 documenten begon te verzamelen doet dan ook eerder vermoeden dat u deze nodig had voor andere procedures die u wenst te verbergen voor het CGVS. Ook aan de hand van uw verklaringen wist u het CGVS niet te overtuigen van uw recent verblijf in Jaffna. Zo gaf u aan dat u in 2012 uw advanced level behaalde en dat u tot aan uw vertrek uit Sri Lanka op 1 juni 2019 steeds thuis zat en enkel tv keek of handwerkjes maakte (CGVS p.8). Van iemand die gedurende zeven jaar thuis verbleef zonder werk of verdere studies kan evenwel een meer gedetailleerde uiteenzetting van diens activiteiten verwacht worden, in casu quod non. Gezien u geen zicht biedt op uw eerder verblijfplaatsen en reisweg wordt uw relaas bij voorbaat op losse schroeven geplaatst daar u niet heeft aangetoond dat u zich werkelijk in Jaffna bevond ten tijde van de door u beweerde problemen.

Bovendien kon worden vastgesteld dat u uw verzoek om internationale bescherming laattijdig indiende. Zo gaf u zelf aan dat u in België aankwam op 4 februari 2020 (CGVS p.13). Uw verdere verklaringen wijzen er evenwel op dat u zich al langer in België bevindt. Zo gaf u aan dat u Sri Lanka op 1 juni 2019

verliet en dat u zes maanden later naar België kwam (CGVS p.4). Deze verklaring betekent dat u reeds in het begin van december 2019 in België aankwam. Toch diende u pas op 13 februari 2020 een verzoek om internationale bescherming in. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in haar land van herkomst en die bescherming van de Conventie van Genève inroept, mag evenwel redelijkerwijze worden verwacht dat zij bij haar aankomst of kort daarna bij de autoriteiten van het asieland een asielaanvraag indient; in casu quod non. Dat u negen dagen tot twee maand wachtte alvorens uw verblijf in België veilig te stellen, ondermijnt dan ook de ernst van uw vrees voor terugkeer naar Sri Lanka.

Ten tweede heeft u het CGVS niet kunnen overtuigen van uw problemen in Sri Lanka. Bij terugkeer naar Sri Lanka vreest u namelijk problemen te krijgen met de Aava-groep, met uw schoonzus en met onbekenden die uw huis bekogelden met stenen en flessen. Uw verklaringen omtrent deze gebeurtenissen bevatten echter danig veel vaag- en tegenstrijdigheden dat er geen geloof aan gehecht kan worden.

U legt wat betreft deze problemen namelijk geen enkel begin van bewijs neer. U verklaarde nochtans dat u reeds twee keer een klacht in ging dienen bij de politie en dat er door uw schoonzus ook een klacht tegen u werd ingediend (CGVS p.11, 14). U gaf ook aan over nieuwsartikelen te beschikken die uw relaas konden staven (CGVS p.3) U slaagde er evenwel niet in om enig bewijs voor te leggen en bracht geen overtuigende verklaring aan voor het ontbreken van deze documenten. Zo gaf u aanvankelijk aan dat u omwille van COVID-19 geen documenten kon ontvangen. U kreeg namelijk uw oproepingsbrief voor uw persoonlijk onderhoud en had hierna onvoldoende tijd om de nodige documenten te bekomen (CGVS p.3). U werd evenwel reeds bij uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken van 3 maart 2020 gewezen op het belang van documenten en had dus ruim vier maanden de tijd om het nodige bewijsmateriaal te verzamelen. Bovendien doorliepen zowel uw zus als uw halfbroer reeds de asielprocedure en had u voldoende toegang tot informatie. Hiermee geconfronteerd beweerde u dat u omwille van de uitbraak van COVID-19 niet in de mogelijkheid verkeerde om de documenten te bekomen (CGVS p.3). Deze verklaring kan evenwel niet overtuigen. De meeste postbedrijven zijn blijven functioneren gedurende de epidemie. Bovendien zijn er voldoende digitale manieren om u documenten te bezorgen die geen fysiek contact vereisen. U gevraagd of uw familie geen foto's kon nemen van de documenten gaf u aan dat jullie gsm kapot was (CGVS p.12). Bij deze verklaring kunnen serieuze vragen gesteld worden daar u wel aangaf geregeld contact te hebben met uw moeder, hetgeen moeilijk zou zijn zonder een functionerend gsm-toestel (CGVS p.8). U gevraagd of u dan niet de hulp van de burens kon inroepen, verklaarde u dat jullie contact met de burens niet goed was (CGVS p.12). Ook deze verklaring blijkt niet correct, daar u gedurende uw persoonlijk onderhoud aangaf dat u bij de tweede aanval door de Aava-groep dacht dat de burens op bezoek kwamen en dat u vervolgens vluchtte naar de burens (CGVS p.11). Jullie relatie met de burens lijkt dus niet zo slecht. In dit kader werd u er dan ook nogmaals op gewezen dat op u, een verzoekster om internationale bescherming, de verplichting rust om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over haar verzoek om internationale bescherming. Er kan dan ook van u verwacht worden dat u meer stappen onderneemt om documenten neer te leggen (CGVS p.12). U kreeg daarenboven nog eens twee weken extra tijd om alsnog documenten te bezorgen aan het CGVS, maar deze oproep bleef zonder resultaat (CGVS p.12). Gezien uw gebrek aan documenten ziet het CGVS zich wederom geroepen om zich te baseren op uw verklaringen die allesbehalve kunnen overtuigen.

Zo konden uw beweerde problemen met uw schoonzus vanwege de zelfmoord van uw broer allesbehalve overtuigen. Hierbij is het immers bijzonder opvallend dat u bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud gevraagd werd om een overzicht te geven van de verblijfplaatsen van uw (half)broers en zussen en dat u hierbij geen enkele melding maakte van de zelfmoord van uw broer (CGVS p.7). Ook uw zus die tevens een verzoek om internationale bescherming in België indiende maakte geen enkele vermelding van een zelfmoord van jullie broer, noch van problemen met jullie schoonzus. In tegendeel, uw zus gaf tijdens haar persoonlijk onderhoud aan dat jullie problemen kenden met jullie tante vanwege de zelfmoord van haar zoon, en dus jullie neef, omdat jullie hem hadden afgewezen (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Deze aanzienlijke tegenstrijdigheden ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen dan ook reeds in ernstige mate. Hierbij is het overigens opvallend dat u aangeeft dat er iemand stenen en flessen naar jullie huis gooide in 2016 of 2017, maar dat u ondanks herhaaldelijke vragen niet kan benoemen wie dit juist heeft gedaan (CGVS p.12). Uw zus verklaarde nochtans dat jullie tante achter deze actie zat (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Zelfs wanneer u geconfronteerd werd met de verklaring van uw zus bleef u volhouden geen idee te hebben wie er achter deze aanval zat (CGVS p.14). U slaagde er bovendien niet in om coherent te vertellen over wie nu juist het doelwit was van uw schoonzus. Zo gaf u aanvankelijk aan dat zij had aangegeven wraak te willen nemen op de hele familie (CGVS p.11). In dit kader is het evenwel vreemd dat enkel u bent gevlucht uit Sri Lanka en uw moeder nog steeds in jullie eigen huis woont (CGVS p.7).

Hiermee geconfronteerd gaf u dan weer aan dat uw schoonzus voornamelijk wrok jegens u koesterde (CGVS p.12). U liet het zo na om een overtuigende verklaring te bieden voor de vaststelling dat u alleen vluchtte en u legde tevens tegenstrijdige verklaringen af betreffende het doelwit van uw schoonzus. De ongeloofwaardigheid van uw vermeende problemen met uw schoonzus worden overigens verder ondermijnd doordat u niet eens kon benoemen sinds wanneer u het vermoeden had dat uw schoonzus achter jullie problemen in Sri Lanka zat. Hiernaar gevraagd ontweek u de vraag door te stellen dat dit slechts een vermoeden was (CGVS p.12).

Uw verklaringen betreffende uw problemen met de Aava-groep bleken voorts volstrekt ongeloofwaardig. Hierbij is het allereerst opvallend dat u niet kan verklaren hoe u wist dat de personen die uw huis tot twee maal toe binnenvielen werkelijk leden van de Aava-groep waren. U verklaarde immers dat u slechts een vermoeden had omdat ze maskers droegen en zwaarden hadden (CGVS p.12). Voorts is het bijzonder vreemd dat u de Aava-groep ook de tweede keer zonder enige voorzichtigheid binnen liet in uw huis (CGVS p.10). Ze hadden u immers reeds lastig gevallen rond hetzelfde uur in de avond (CGVS p.10). Hiermee geconfronteerd gaf u aan dat u dacht dat het de burens waren (CGVS p.11). Van iemand die nog geen maand eerder werd aangevallen en die zoals u zelf aangeeft het geluk had niet gedood te zijn door de Aava-groep, kan toch enige voorzichtigheid verwacht worden, in casu quod non (CGVS p.10). Ook uw verklaringen betreffende uw ontsnapping zijn weinig waarschijnlijk. Zo gaf u aan dat uw moeder erin slaagde om de vijf of zes mannen van de Aava-groep van u weg te houden zodat u kon ontsnappen (CGVS p.10). Hierbij is het wonderbaarlijk dat uw moeder er in zou slagen om vijf tot zes gangsters te overmeesteren zodat u het huis kon ontvluchten. Hiermee geconfronteerd gaf u aan dat ook uw broer in het huis aanwezig was en dat een deel van de mannen bezig waren met het huis te plunderen (CGVS p.11). Deze verklaring zou nog steeds impliceren dat jullie met drie personen vijf tot zes gangsters aankonden hetgeen weinig waarschijnlijk lijkt. De situatie wordt daarenboven nog onwaarschijnlijker door uw verklaring dat u de mannen van de Aava-groep, die beruchte gangsters waren, wist af te schrikken door heel veel lawaai te maken terwijl u naar het huis van de burens te lopen (CGVS p.11). De geloofwaardigheid van uw asielaanvraag wordt daarenboven verder ondermijnd door uw tegenstrijdige verklaringen betreffende uw verblijfplaatsen voor uw vertrek naar Colombo. Zo gaf u bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud aan dat u voor uw vertrek uit Sri Lanka gedurende drie dagen in Colombo verbleef en dat u voordien in uw eigen huis verbleef (CGVS p.6). Later in het persoonlijk onderhoud verklaarde u evenwel een dag in het huis van uw burens en een dag in het huis van uw tante te hebben verbleven (CGVS p.10). Hiermee geconfronteerd beweerde u dat u deze verblijfplaatsen niet vermeldde omdat u er niet echt leefde (CGVS p.11). Ook in Colombo leefde u niet echt en toch maakte u melding van deze verblijfplaats waardoor uw verklaring voor deze tegenstrijdigheid niet kan overtuigen. Tot slot worden uw beweerde problemen met de Aava-groep verder ondermijnd door uw tegenstrijdige verklaringen met uw zus. Uw zus verklaarde in het kader van haar verzoek om internationale bescherming immers dat jullie slechts een keer werden bezocht door de Aava-groep en dat zij nooit meer zijn teruggekomen (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Hiermee geconfronteerd verklaarde u dat uw zus niet thuis was en u haar pas vertelde over het incident wanneer u in Colombo was in begin juni 2019 (CGVS p.13). Het persoonlijk onderhoud van uw zus vond echter plaats in november 2019 en zij zou dus op de hoogte moeten zijn geweest van het incident. Hiermee geconfronteerd wist u hier geen verklaring voor te geven (CGVS p.13). U bent er zo ook niet in geslaagd om het CGVS te overtuigen van uw beweerde problemen met uw schoonzus, noch met de Aava-groep. Zelfs in de hypothese dat al uw verklaringen alsnog oprecht zouden blijken, in casu quod non, dient te worden opgemerkt dat noch uw beweerde problemen met de Aava-groep, noch uw beweerde problemen met uw schoonzus en noch de aanval door onbekenden enig verband blijken te houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (etnie, religie, nationaliteit, politiek of behorende tot een sociale groep). Voorts slaagde u er niet in deze problemen, noch het beweerde gebrek aan bescherming door de Sri Lankaanse autoriteiten aannemelijk te maken waardoor er geen sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 a en b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt dat het fenomeen van de criminele bendes in Noord-Sri Lanka weliswaar niet te ontkennen is maar dat het over een beperkt fenomeen gaat en dat de criminele bendes slechts een lage bedreiging voor de lokale gemeenschap stellen. Bovendien dient opgemerkt te worden dat op basis van uw verklaringen en de toegevoegde informatie geconcludeerd kan worden dat u een beroep kan doen op de bescherming van de lokale autoriteiten. Uit bovenvermelde informatie blijkt immers dat de Sri Lankaanse autoriteiten wel degelijk optreden tegen de Aava-groep, bovendien hebt u nooit problemen gehad met de Sri Lankaanse autoriteiten en kan u over het algemeen een beroep doen op de politie of andere Sri Lankaanse autoriteiten in geval van veiligheidsproblemen. Zo diende u tot twee maal toe een klacht in bij de politie en u laat het na bewijs te leveren dat de politie hier geen gehoor aan gaf. Zo diende u een klacht in tegen onbekenden nadat jullie huis bekogeld werd met flessen en stenen (CGVS p.12). Dat de

politie hierbij niemand arresteerde wijst niet op een gebrek aan wil van de autoriteiten daar u zelf ook geen idee had wie de daders waren (CGVS p.12). Ook na de aanval door de Aava-groep kon u rekenen op de bescherming van de Sri Lankaanse autoriteiten die meteen na uw klacht op onderzoek kwamen in uw huis (CGVS p.11). Wat betreft de klacht die uw schoonzus indiende tegen u valt geenszins na te gaan of dergelijk klacht ooit heeft bestaan (CGVS p.14). Hierdoor tast het CGVS ook in het duister betreffende de gevolgen die werden gegeven aan deze klacht. U heeft zo ook niet aannemelijk kunnen maken dat u geen beroep kon doen op de bescherming van de lokale autoriteiten.

Wat betreft uw bewering dat uw vader Sri Lanka heeft moeten ontvluchten vanwege problemen met de LTTE dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft kunnen maken dat u hierdoor bij een eventuele terugkeer problemen zou kennen. Uw vader was volgens u geen lid van de LTTE en vluchtte net omdat hij niet met hen wou samenwerken (CGVS p.7-8). Hierdoor staat hij niet in een slecht daglicht bij de Sri Lankaanse autoriteiten. Voorts verklaarde u zelf dat u nooit problemen heeft gekend omwille van de problemen van uw vader (CGVS p.8). Het is dan ook niet aannemelijk dat u nu, ruim elf jaar na het vertrek van uw vader alsnog problemen zou krijgen.

De documenten die u neerlegde werden reeds uitgebreid besproken en kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Bovendien legde u slechts kopieën neer die eenvoudigweg gemanipuleerd kunnen worden met het nodige knip- en plakwerk.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen verzoekers om internationale bescherming) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.

Gezien u geen gewag maakt van, al dan niet (on)rechtstreeks, banden te hebben met de LTTE, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 55/5/1, § 2, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van het recht op een eerlijk proces.

Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat haar vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoekster vraagt in hoofdorde om haar als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

Verzoekster voert aan dat zij niet naar Sri Lanka kan terugkeren omwille van haar problemen met de Aava-groep, de banden van haar vader met de LTTE en de problemen met de echtgenote van haar overleden broer. In de bestreden beslissing wordt verzoekster de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) zij geen zicht biedt op haar reisweg en reisdocumenten, temeer daar haar verklaringen over haar reisweg allermindst doorleefd en gedetailleerd zijn; (ii) geen geloof kan worden gehecht aan haar voorgehouden verblijf in Jaffna tot aan haar vertrek uit Sri Lanka op 1 juni 2019 gelet op het gebrek aan bewijskrachtige documenten en geloofwaardige verklaringen betreffende dit verblijf; (iii) zij haar verzoek om internationale bescherming in België laattijdig indiende, daar uit haar verklaringen kan worden afgeleid dat zij reeds begin december 2019 in België aankwam en zij pas op 13 februari 2020 onderhavig verzoek om internationale bescherming indiende; (iv) zij geen enkel begin van bewijs voorlegt ter staving van haar voorgehouden problemen in Sri Lanka; (v) geen geloof kan worden gehecht aan haar beweerde problemen met de echtgenote van haar overleden broer gelet op de vele tegenstrijdigheden dienaangaande tussen haar verklaringen en die van haar zus alsook op verzoeksters onaannemelijke en gebrekkige verklaringen dienaangaande; (vi) evenmin geloof kan worden gehecht aan haar voorgehouden problemen met de Aava-groep gelet op haar gelet op haar onaannemelijke en tegenstrijdige verklaringen dienaangaande; (vii) haar problemen met de echtgenote van haar broer en met de Aava-groep geen verband houden met de criteria van de Vluchtelingenconventie; (viii) uit de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) blijkt dat de Sri Lankaanse autoriteiten wel degelijk bescherming bieden tegen criminele bendes en verzoekster niet *in concreto* aantoont dat zij op deze bescherming geen beroep kan/kon doen; (ix) uit haar verklaringen niet blijkt dat haar vader banden heeft met de LTTE en/of dat zij hierdoor heden problemen zou kennen; (x) uit de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) blijkt dat er voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat zij een band hebben met LTTE geen reëel risico voor foltering of vernederende en onmenselijke behandeling of bestraffing te bestaan in geval van een terugkeer naar Sri Lanka. Sri Lankanen zonder onderscheid van etnie kunnen bij terugkeer worden gescreend en ondervraagd worden waarbij onder meer mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving worden onderzocht. Ook hieruit kan op zich geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid, en (xi) de door verzoekster voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet in positieve zin kunnen ombuigen.

De Raad stelt vast dat verzoekster in haar verzoekschrift niet verder komt dan te stellen als volgt:

“2.3 Ten gronde

Ter motivering van dit verzoekschrift meent verzoeker onderstaande middelen te kunnen inroepen

B.1

Schending van artikelen 2 en 3 van de wet aangaande de uitdrukkelijke motivering van administratieve bestuurshandelingen van 29 juli 1991, zorgvuldigheidsbeginsel, artikel 1,A(2) van het Internationaal

Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, art. art. 55/5/1 § 2, 1° VW, evenals het recht op een eerlijk proces.

B.2

Ten eerste, bepalen de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen dat iedere eenzijdige rechtshandeling met een individuele strekking die uitgaat van een bestuur en die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurden of voor een ander bestuur, in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen moet vermelden, en dat deze moeten afdoende zijn; Drie voorwaarden dienen hierbij vervuld te zijn opdat aan de materiële motiveringsplicht zou zijn voldaan, in de zin dat de motieven kenbaar moeten zijn in het administratief dossier, de motieven juist moeten zijn en draagkrachtig.

*De draagkracht slaat op elementen, zijnde de logische consistentie (geen tegenstrijdigheden), de juridische aanvaardbaarheid (hanteren van de juiste wettelijke grond en de juiste interpretatie van de wet), de feitelijke aanvaardbaarheid (gebaseerd op de juiste en relevante feiten) en de beleidsaanvaardbaarheid (aansluitend bij het gevoerde beleid). Daarnaast is de overheid onderworpen aan het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, het zorgvuldigheidsbeginsel, waarbij de overheid verplicht is zorgvuldig te werk te gaan bij de (vormelijke) voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk geïnventariseerd en gecontroleerd worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (procedurele of formele zorgvuldigheid) en de betrokken belangen zorgvuldig inschat 1 R. TIJS, *Algemeen bestuursrecht in hoofdlijnen*, Antwerpen - Cambridge, Intersentia, 2012, p 273. 2 I. OPDEBEEK en A. COOLSAET, *Formele motivering van bestuurshandelingen*, Brugge, die Keure, 1999, nr.2, met verwijzing naar o.m. RvS nr.25.941,18 juni 1985; RvS nr. 74.935, 3 juli 1998. 4 en afweegt, derwijze dat particuliere belangen niet nodeloos worden geschaad (materiële zorgvuldigheid)*

Uit de beslissing van 25 augustus 2020 blijkt hoegenaamd niet dat verweerster op enigerlei wijze haar beslissing adequaat heeft gemotiveerd en amper de tijd werd genomen om concludante te ondervragen.

Er werd geen rekening gehouden met de kwetsbare toestand van concludante.

Het hele verhoor duurde maar 2 uur en er werd de kans niet geboden om concludante de tijd te geven om haar verhaal te laten doen.

Concludante heeft ernstige problemen om haar normaal verstaanbaar te maken en ook op het asielcentrum waar zij verblijft heeft men zelf met bijstand van een tolk moeite om met haar adequaat te communiceren.

Concludante zal in een aanvullende nota nog bijkomende verklaren neerleggen omtrent haar persoonlijke situatie."

De Raad stelt vast dat verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 29 juli 2020 uitgebreid de kans kreeg om al haar vluchtmotieven uiteen te zetten. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud werd haar gesteld dat zij het steeds mag aangeven indien iets niet duidelijk zou zijn. Doorheen haar persoonlijk onderhoud maakte verzoekster geen enkele opmerking in verband met communicatie- of andere problemen en verder blijken evenmin enige andere problemen te hebben plaatsgevonden tijdens het persoonlijk onderhoud waaruit zou kunnen blijken dat zij op enigerlei wijze ernstige problemen zou hebben om zich normaal verstaanbaar te maken. Op het einde van het persoonlijk onderhoud verklaarde verzoekster dat zij alles had kunnen vertellen wat zij wou vertellen en dat zij de tolk goed had begrepen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14). Het is dan ook geenszins ernstig om in het verzoekschrift te beweren dat verzoekster onvoldoende tijd zou hebben gekregen om tijdens haar persoonlijk onderhoud haar volledige vluchtrelaas uiteen te zetten. Daarenboven maakte verzoeksters advocaat op het einde van het persoonlijk onderhoud geen opmerkingen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15).

Waar verzoekster aanvoert dat geen rekening werd gehouden met haar kwetsbare toestand, laat zij na *in concreto* uiteen te zetten over welke kwetsbare toestand zij het heeft en/of op welke wijze hiermee volgens haar geen/onvoldoende rekening zou zijn gehouden bij het nemen van de bestreden beslissing. Zij maakte noch tijdens haar interview op de Dienst Vreemdelingenzaken, noch tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen enige melding van een specifieke kwetsbare toestand. In zoverre verzoekster doelt op de voornoemde communicatieproblemen, dient erop gewezen dat hiervoor reeds is komen vast te staan dat er tijdens het persoonlijk onderhoud geen sprake was van dergelijke problemen (zie *supra*).

Verzoekster stelt in haar verzoekschrift ook nog dat zij in een aanvullende nota nog bijkomende verklaringen zal neerleggen omtrent haar persoonlijke situatie. Artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat partijen bij wijze van aanvullende nota nieuwe elementen ter kennis

kunnen brengen. Het bijbrengen van bijkomende informatie omtrent verzoeksters persoonlijke situatie kan niet worden beschouwd als een nieuw element dat door middel van een aanvullende nota in de zin van voornoemd artikel aan de Raad ter kennis kan worden gebracht. Overeenkomstig artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet dient verzoekster de middelen die zij tegen de bestreden beslissing wenst aan te voeren in haar verzoekschrift op te nemen. Behoudens nieuwe elementen, kan verzoekster niet *a posteriori* nog middelen aan haar beroep toevoegen middels het neerleggen van een aanvullende nota. De Raad kan dan ook slechts vaststellen dat verzoekster nalaat in haar verzoekschrift uiteen te zetten welke elementen van haar persoonlijke situatie haar inziens op de motieven van de bestreden beslissing een ander licht zouden kunnen werpen. Ten overvloede kan worden vastgesteld dat verzoekster ter terechtzitting geen aanvullende nota neerlegt.

Voor het overige komt verzoekster niet verder dan het herhalen van en volharden in haar eerdere verklaringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Dergelijk verweer is allerm minst ernstig. De Raad stelt immers vast dat de motieven in de bestreden beslissing steun vinden in het administratief dossier en dat deze correct en pertinent zijn. Bijgevolg en daar verzoekster er gezien het voorgaande op generlei wijze in slaagt om op deze motieven een ander licht te werpen, worden zij door de Raad in hun geheel overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeksters vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoeksters vluchtrelaas, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekster dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in het verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van voornoemd artikel zou kunnen onderbouwen.

Bijgevolg maakt verzoekster niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. Verzoekster vraagt *in fine* van haar verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Het ontbreekt de Raad immers niet aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig januari tweeduizend eenentwintig door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER